

A pilisszántói rendezvény hírvérése

MEGHÍVÓ

ünnepi megemlékezésre Pilisszántón, 2014. augusztus 20-án

*A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület (ZMTE) és a Pilisszántóért Egyesület
közös rendezésében ünnepi megemlékezést tart 2014. augusztus 20-án, szerdán,
Pilisszántón, ahová tisztelettel hívunk minden magyar embert.
Emlékezünk nyolcezer hontalan magyar Szent István-napi zarándoklatára*

Az egykori beszámoló szerint: „Szent István napján, messzi az otthontól, Bajorország földjén magyar csoda történt 1947. augusztus 20-án. Szent István száműzött, menekült magyarjai elzarándokoltak Altöttingbe, a Szűz Anyához, hogy hitet tegyenek: a magyar nép hű maradt! Hű első szent királyunkhoz, hű Istenhez, Hazához, a Szent Korona eszményéhez és hű a nyugati kereszténységhez. A távolság, a szétziláltság, valamint az összeköttetés és az önbizalom hiánya két és fél éven keresztül lehetetlenné tett minden magyar megmozdulást. Most azonban a Vatikán delegátusa hívó szavára megmozdult szent István úzött népe. Jöttek Bajorföldről, Ausztriából, a különféle zónák magyarjai vonaton, autón, gyalog. Lelkészeik vezetése alatt fegyelmezett csoportokban, vagy egyenként családosan.” Ezen zarándoklat ideje alatt tartották utolsó ülésüket az 1939-ben, utoljára szabadon választott magyar országgyűlés ott lévő tagjai. Az alkotmányosan hozott határozataik lényege, hogy a **”Sacra Regni Hungarici Corona – Magyarország Szent Koronája” jogfolytonossága fennáll.** Ez az országgyűlésünk az alkotmányosan alkotott 1938. évi XIX. tc. alapján 1939. június 14-én alakult és soha fel nem oszlatták.

Az altöttingi zarándoklaton gyertyát szenteltek, az egyik tulajdonosa azzal a kéréssel hagyta ránk, hogy ezt az ereklyét először csak akkor gyűjtsuk meg, ha több magyar ember ismét összejön egy, a Szent Koronához és Szent István ünnepéhez méltó helyen és megemlékezik ennek a napnak az üzenetéről.

A két Egyesület elnöksége vállalta, hogy első alkalommal Pilisszántón ad otthont ennek az eseménynek. A Boldogasszony kápolna méltó helyszín az ünnepség megrendezésére. Ez a kápolna az Altöttingi Mária kegyhelyhez hasonló lelkülettel tudja fogadni a zarándoklatot.

Az idei zarándoklaton résztvevők augusztus huszadikán 10 órakor a Csillagösvény parkolójában gyülekeznek, amely a Volán busz pilisszántói végállomástól mintegy 300 méterre van a Pilisszentkeresztre vezető fő út mentén. A parkolóban csoportosuló, Volán busszal vagy autóval érkező résztvevők innen mennek a közeli „Mészégetők kútjáig”, ahonnan a rájuk várakozó Zarándok Zászló alatt vonulnak a történelmünk nagyjait idéző Csillagösvényen. Az idén Csíksomlyóval közös pünkösdi misén megszentelt Pilisi Lélekharang hangja alatt átvonulva érünk a kápolnához. A kápolna épülete előtt álló oltárkőnél a 11 órakor kezdődő megemlékezés bevezetéseként a két szervezet elnöke Szőnyi József a Pilisszántóért Egyesület (www.pilisszantozarandokhely.hu) és dr. Csihák György a ZMTE (www.zmte.org) elnöke, üdvözli a zarándokokat a majd Jávör Miklós a Pázmány Péter Katolikus Egyetem doktorandusza ismerteti az ünnepség üzenetét, tartalmát, célját.

Ezt követően dr. Ladocsi Gáspár ny. római katolikus tábori püspök Szent István napi ünnepi Szentmisét mutat be. Ez alkalommal meggyújtjuk az 1947-ben megszentelt emlékeztető gyertyát, amelynek lángjából a résztvevők meggyújthatják a saját gyertyájukat, továbbvívén magukkal, az ereklye lángjával, az ünnep emlékét.

A Szentmise után zárandok körülmények között mindenki elfogyaszthatja a magával hozott ételt, majd levonulunk a falu templomába. (A szomszédos plébánián mosdók is vannak.)

A nap további része 14 órától a faluban lévő templomban folytatódik prof. dr. Erdélyi Géza (ZMTE) címzetes református püspök (Rimaszombat) imájával, majd Szőnyi József ismereti a falu történelmi nevezetességeit. Ezután dr. Gedai István, a Magyar Nemzeti Múzeum nyugalmazott főigazgatója, a ZMTE Tudományos Tanácsa elnöke emlékezik Szent Istvánra, az első magyar apostoli királyra. Ezt követően Nyári Gábor, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem doktorandusza méltatja az Altöttingi Országgyűlésünket. Az ünnepség dr. Csihák György zárszavával végződik 16 órakor.

Külön örömeinkre szolgálna, ha az 1947. évi altöttingi zárandoklat valamely résztvevője, a résztvevő hozzátartozója, vagy leszármazottja is megjelenésével, esetleg még felszólalásával is megtisztelné ünnepségünket.

A falu Volán buszokkal érhető el. Indulás az Árpád-híd Pesti hídfőjétől, ünnepnapokon óránként Pilisszántó végállomással. Menet idő 45 perc. Pilisszántóról vissza indul minden óra 20 perckor, 18 óra 20 perckor. Utolsó busz 20 óra 30 perckor indul Budapestre. A Volán cég szükség esetén bővíti járatait.

Étkezés egyénileg; ebéd előre megrendelhető a Csillagösvényhez közeli Büfében:

Faidt Klára Tel.: +36/30/9326020

Szálláslehetőségek a faluban, előre lefoglalandók:

Falusi turizmus Nagy Ferenc Kossuth L. út 15. Tel.: +36/26/349091 Orosdy kastély a Pilis hegy oldalában. Répásné Noémi Tel.: +36/20/5783513

A szervezők elérhetősége:

Dr. Csihák György, a ZMTE elnöke

Email: zmte@gmail.com

Szőnyi József, a Pilisszántóért Egyesület elnöke. Tel.: +36/30/2685953

Kérjük a magánszemélyeket, a sajtót és minden magyart, hogy meghívásunkat juttassa el minél több helyre. Azt is kérjük, hogy akinek az altöttingi zárandoklattal, országgyűlésünkkel kapcsolatban bárminemű irata, emléktárgya van, szíveskedjék nálunk jelezni.

Zürich/Budapest/Pilisszántó, 2014. Húsvét ünnepén.

dr. Csihák György

Szőnyi József

FIGYELEM! Ez lesz 1947 óta az első megemlékezés.

A rendezvényt az időjárástól függetlenül, pontosan így megtartjuk.

Az egész rendezvényt CD-re rögzítjük és utóbb elérhető lesz a szervezőknél.

A megjelenés helye: „A Pilis kapuja”. Pilisszántó honlapja.

<http://www.pilisszanto.hu/index.php?start=27>

Simonné Schuck Mária Magdolna:

**„2014. AUGUSZTUS 20-A RENDHAGYÓ ESEMÉNYEI PILISSZÁNTÓ
ÉLETÉBEN (1.)” *Világ Magyarsága* 2014. szeptember - Földanya hava 18.
VI. (XII.) évfolyam, 38. szám**

Pilisszántó az egyik legkeresettebb zarándokhely lett Magyarországon. Pünkösdkor már évek óta a Pilist és a Hargitát rádiókapcsolat köti össze az egy időben tartandó ünnepi szentmise előtt, s az éteren át jönnek Erdélyből Magyarországra a testvéreket köszöntő szavak. Csiksomlyón a Babba Mária, Pilisszántón a Boldogasszony várja a hívőket.

AUGUSZTUSI ZARÁNDOKLAT. Ebben az évben augusztus 20-án Szent Istvánra, és a Szent Korona eszményhez hű, száműzetésben élő magyarok 1947-es németországi zarándoklatára emlékezve a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület (ZMTE) és a Pilisszántóért Egyesület megemlékezést szervezett. Abban az évben Altöttingbe a „Fekete Mária” kegyszoborhoz, vagy más néven említve Madonnához, Európa menekülttáboraiból, városaiból, falvaiból vagy tízezren elzarándokoltak honfitársaink, hogy engesztelést nyerjenek, irgalomért esedezzenek a szenvedő magyar nép érdekében. Miért is? A nyugatra menekült magyar Országgyűlés 1947. augusztus 20-án tartott országgyűlését az altöttingi Schloss Guttenburgban. A megválasztott miniszterelnök vitéz Kisbarnaki Farkas Ferenc volt. Az 1947. évi nagy zarándoklaton kétszáz magyar cserkész tett fogadalm-megújítást. Az esemény emlékére az altöttingi kegykápolna egyik külső oszlopán márványtáblát helyeztek el, amelyen a bronz dombormű Szent István magyar királyt ábrázolja, amint felajánlja a Szent Koronát a Szűzanyának. Töviskoszorú övezi a dombormű magyar címerén a Szent Koronát. A márványtábla felirata: *Koronádnak legszebb éke, / Hozzád sír fel Hunnia, / Nem felejt el Árpád népe, / Amíg lesz egy hű fia.*

Az ezeréves alkotmány és jogfolytonosság alapján működő, Altöttingben ki-nevezett, kormány 1949. május 29-én lemondott. Az Országgyűlés a nemzet rendületlen bizakodását és a jövőbe vetett hitét szimbolizálta.

ZARÁNDOKÚT KAPCSOLATOK. Milyen különösek a sors útjai! Keresztaljába rendeződve, a Csillagösvényen tette zarándoklatát a Felvidékről, Ausztriából, Svájcban, különböző magyarországi településekről érkezett kis csapat, amelynek élén zászlóval, majd Szent István szobra előtt megállva és énekelve, egy zalaegerszegi család haladt. A Pilisi Lélekharang kapuján belépve már jól látható a Pilis Keresztje alatt a szertartás helyszíne és a Ziribár hegy felé kitárulkozó csodás látkép. Lajos Atya Pilisvörösvárról jött át a lélek teljes, sok történelmi ismeretet nyújtó szentbeszéddel kiemelt ünnepi szentmisét tartani. Altöttingből eredő, a Madonna kegyszobor képével ékesített szentelt gyertyákat hozott el Dr. CSIHÁK GYÖRGY, a ZMTE elnöke, amelyeket a Boldogasszony

kápolna kőoltárán gyújtottak meg, s arról vehette át mindenki a saját gyertyájával a lángot. Ily módon jött el a pálosok szent helyére, Pilisszántóra is „Bajorország szívéből” a „Fekete Mária”. Csiksomlyón Pünkösdkor a Babba Mária kicsinyített fából faragott kis szobrával ajándékozták meg a székelyek a Jasna Góra-i (Fényes Hegy-i) pálos kolostort, ahol szintén egy Fekete Madonna várja a zarándokokat, Nagy Lajos király ajándéka. Olyan ez, mintha Szűz Mária kitárta volna a karjait a németek és a lengyelek felé. Netán az avarok és a kelet felől érkező, észak-nyugat felé elágazó jázigok felé?

KITÜNTETETTEK. *„Szent István a sumérok és Boldog Özséb közötti időben élt. Szent István sokkal több volt annál, semhogy szüksége legyen olyan feladatok ellátására, mint amilyenekre céloznak magukat történészeknek nevezők, akiktől nagyon sokszor halljuk: Szent István az államalapító, az első szent királyunk, aki Magyarországot kereszténnyé tette, európaivá tette. Szent István azért ennél valamivel több, annak ellenére, hogy a magyar államot nem Szent István alapította. Mi az államnak a jellegzetessége törvények szerinti társadalomban? Gyakorlatilag, a jogtörténészek szerint, a Vérszerződés-kor már egy egységes állammá alakultunk. Árpádnak Pusztaszer országgyűlés volt, ahol megállapították az ország törvényeit és szokásait, s ezt Anonymus le is írta. Akkor tehát, a honfoglalással egy-időben, Magyarország állam volt, és ezt az államot a 907-es pozsonyi győzelem az európai népek előtt is nyilvánvalóvá tette: a Kárpát-medence egésze a magyar államnak a birtoka. A magyar társadalom számára a kereszténység nem volt idegen. Ismerjük a bezdédi tarsolylemezt, ahol egy magas rangot jelző tárgyon ott van a keresztábrázolás. Ez a keresztábrázolás egy felső vezetőnek a rangjelző szerepét jelölő tárgyán szerepel. Egészen biztos, hogy a magyarság vezető rétegében a kereszténység jelen volt. A 10. században már az észak-magyarországi Abáknak keresztény temploma volt, kettő is: Tarnaszentmárián és Abasáron.”*— Rendkívül tanulságos előadást tartott a falu templomában DR. GEDAI ISTVÁN, a Magyar Nemzeti Múzeum volt főigazgatója, aki kimagasló szakmai munkája elismeréseként az állami Magyar Érdemrend Középkeresztje polgári tagozat kitüntetésben részesült 2014. augusztus 20-án.

SZÖNYI JÓZSEF, A MINDÖRÖKRE „POLGI”, a Pilisszántóért Egyesület elnöke. Őt talán annak sem kell bemutatni, aki először találkozik vele és végigzarándokol a társaságában a településen, a hegyoldalban. Mindenütt láthatóak közösségteremtő- és hagyományos értékőrző tevékenységének tárgyi bizonyítékai. Mindig volt és van a kezében fényképezőgép vagy videó-felvevő. Amikor polgármester volt, az irodája csodálatos képekkel volt „kitapétázva”, amelyek a falu életének, építményeinek, műemlékszámba menő tárgyainak, becsületes munkában megöregedett emberek ráncékes arcainak megörökített kincsei. Ácsolt disznóól a mívesen faragott deszkákkal, kerekes-kút, mészkőrönkök és díszkövek a mészkőégető főfoglalkozásra és a közeli kastély építészeti kultúrájára utalva, emlékeztetve; az öreg temető fából készült hatalmas pálos keresztje,

amely Boldog Özséb feltételezett sírhelyét jelöli; a templomban a pálos kőkereszt. A Boldogasszony Kápolna és az odavezető utak egyikén, a Csillagösvényen a legnagyobb magyar szent királyoknak és Boldog Özsébnek, az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend megalapítójának a kopjafa-szobrai... Láthattam azt a videó-felvételt, amelyen az utolsó mészégető munkára összefogtak a régi munkások, tótok és magyarok, hogy egy képzőművészeti alkotás kedvéért előáltsák a legjobb minőségű anyagot. Kemény munkával, nagy tapasztalattal, a nosztalgia örömeivel tették irigylésre méltó összhangban a dolgukat viccelődve, megfeszülve, egymáshoz igazodva. Az életöröm, a természetszeretet nagyon szép, érzékeny lélekre valló megnyilvánulása volt például, amikor egy arrébb dobandó mészködarábon pihenő csigát óvatosan leemelt és óvó mozdulattal a fűbe tett szeretettel az egyik munkás... No, de jöjjön a „kitüntetés-sztori”! Levelet hozott „Joskónak” a postás Budapestről, egyenesen a Minisztériumból, amely így kezdődött: *„Tisztelt Uram! Ezúton értesítem, hogy a Kitüntetési Bizottság az Ön részére állami kitüntetés adományozására tesz ajánlást állami ünnepünk, augusztus 20-a alkalmából. A vonatkozó jogszabály előírásai szerint a jelöltet tájékoztatnunk kell az ajánlásról és amennyiben Ön úgy nyilatkozik, hogy a kitüntetést nem fogadja el, személyére vonatkozóan a Bizottság ajánlást nem tesz.”* Szinte látom lelki szemeimmel, ahogy „Joskó” megvakarintja a fejét, nem sokáig teketóriázik, tollat ragad, s már írja is: *„Tisztelt Osztályvezető Asszony! Meglepett az állami kitüntetés adományozására tett ajánlásuk, ennél csak a dilemmám lett nagyobb. Keresztény ember lévén remélem, egy keresztény kormány képviselője megérti, ha a dilemmám végeredménye elutasító. Rossz szó az elutasítom, hisz nagyon köszönöm azt a komoly megtiszteltetést, inkább azt mondom, hogy nem fogadhatom el. Lelkiismeretem nem engedi. Szeretem ugyanis annyira hazámat és falumat, hogy hivalkodást, elismerést és jogaimat feledve, csak a kötelességemet érzem iránta, tartozásomat felé sosem érem utol. Hívő emberként hiszem, hogy azokat az elvégzett feladatokat, amelyeket Önök örömeimre méltatnak, a teremtő bízta Társaimra és rám. Ami ott létesült, az Ő terve volt, hisz oly könnyen teljesültek, amiért szégyen lenne dicséreteket bezsebelni. Hálás vagyok, hogy malterkeverője, kötőrője, segédmunkása lehettem a Teremtőnek, aki sok nagyszerű társammal együtt engem is felhasznált terveéhez. Nincs az a jutalom, dicséret, rang, ami felülmúlná ezt a kozmikus belső békéjét a lelkemnek. Minden emberi elismerési forma méltóságon alulivá válik ebben a mellkast feszítő megnyugvás örömben! Az igazi elismerés számunkra az, hogy ebben a kétségbeejtő világban tudtunk értékrendet, reményt és vigaszt nyújtani az ide zárandókló embertársainknak!*

Hogy jövök én ahhoz, hogy sok-sok önzetlen, ingyen dolgozó csapattárs munkájának, felajánlásának babérjait learassam? Ehhez nincs jogom és képem sem. Nálunk a szegényasszony húszfilléres adománya egyenrangú volt a módosabb százezrével. Én pedig semmivel sem vagyok különb Náluk! A mi jutalmunkat nem a bankban jegyzi, hanem odafent. Ott jobb a kamat! Emiatt a „kamat” miatt tettük mindnyájan, amit tettünk. Én hozzájuk akarok tartozni, nem akarok

kitűnni közülük, ezért köszönettel fogadom jóra való szándékukat, de nem fogadhatom el az állami kitüntetést annak ellenére, hogy igen szép megtiszteltetésnek veszem! Tisztelettel Szőnyi József. Pilisszántó 2014, július 18.”

A Kitüntetési Osztály vezetőjének válaszából (részlet): „Kérem, engedje meg, hogy hálásan megköszönjem Önnek áldozatos munkáját, mely bizonyosan valódi lámpásként világít szűkebb környezetében, sőt azon túl is, hiszen a kitüntetés indítványozása alapján megszületett javaslatot a Kitüntetési Bizottság is támogatandónak ítélte. Hangsúlyozva azt, hogy a jelölések elbírálására nekem személy szerint semmifajta hatásom nincs, levele csak megerősítette személyes véleményemet, miszerint az Ön odaadó, példamutató élete valóban méltó volna az elismerésre. Épp ezért szívből kívánom, hogy hitbéli meggyőződéssel vállalt feladatait – valódi kincseinek gyűjtését – továbbra is töretlen lelkesedéssel végezze még igen hosszú ideig. Ehhez kívánok Önnek és kedves családjának is békességet és jó egészséget!” (Folytatjuk.)